

T.B.M.M.
BARIŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 1974
Tarih: 03.12.2012

13599

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sayın Faruk Çelik tarafından Anayasanın 98. ve içtüzüğün 99. maddesi gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını saygılarımla arz ederim.

Ertuğrul KÜRKÇÜ

Mersin Milletvekili

Sermayenin yeniden yapılanmasının en önemli kaldırıcı ve belirleyici eksenini, hiç kuşkusuz, emek ve üretim süreçlerinin yeniden örgütlenmesi ve buna koşut bir biçimde yeni bir birikim rejiminin yürürlüğe sokulmasıdır. Kapitalizmin tarihinde birkaç kez tanık olduğumuz gibi, düşen kar oranlarını yeniden yükseltme dürtüsünün yön verdiği bu süreç bütün toplumsal ilişkileri ve sınıf mücadelesini çevreleyen koşulları altüst eden yıkıcı bir süreç olarak cereyan etti. Kapitalist toplumun bütün düzeylerini etkisi altına aldı. Kar oranlarını yeniden yükseltecek karşı etkenleri toptan harekete geçirmeyi hedefleyen, odağında "esneklik" kavramının bulunduğu bu yeniden yapılanma hamlesi boyunca, sermaye fordist emek ve birikim rejiminin "katılık" ve tikanıklıklarını gidermeyi, emeğin kendi karşısına diktiği engelleri aşmayı büyük ölçüde başardı. Hem emekten ve emeğin mekânında toplulaştırmaktan kaçışın, hem emeğin boyunduruk altına alınmasını ve hem de emeğin bütün zihinsel, bedensel ve duygusal kapasite ve yetilerini içermenin ve birikimin hizmetine koşmanın yeni usullerini geliştirdi; giderek genişleyen bir istihdam biçimleri yelpazesi yarattı. Emeğin mekânsal olarak parçalamakla yetinmedi, aynı mekân içinde de çok çeşitli statülerle böldü. Kır/Kent nüfusu dengesini dünya ölçeğinde çarpıcı bir biçimde değiştirerek ve işsizlikte bir zamanlar tehlikeli sayılan eşikleri aşarak yedek sanayi ordusunu yeniden yapılandırdı. Yeni mesleklerin halesini sökmeye devam etti. Uzunca bir dönemdir alışlagelmiş üretim/dinlenme/yeniden üretim etkinlikleri zamanı dilimlemesinin bozarak emeğin son derece istikrarsız ve geçişken yeni bir zamansallığın kısıcına aldı. Emeğin silahsızlandırmanın, alışlagelmiş mücadele ve örgütlenme biçimlerinin tesir gücünü düşürmenin yeni yollarını buldu. Kendisinin aşırı hareketliliği ile emeğin görece hareketsizliği arasında asimetriyi çok ciddi bir avantaja dönüştürdü. Bir riskler ve müphemlikler deryası (güvencesizlik) ile kuşattığı işçiden ve onun bedeninden, Taylorizmin ve Fordizmin aksine, her türlü değişkenliği karşılamaya ve her türlü performansı sergilemeye açık bir yönlendirilebilirlik ve çok-değerlilik (esneklik) talep etmeye başladı. Emek sürecinin yeniden örgütlenişinin tüketimin de buna tekabül eden yeniden örgütlenişini gerektirdiği için, yeni bir üretim zamanı/dolaşım zamanı, üretim/tüketim, üretim/yeniden üretim örüntüsü inşa etti.

Günümüz kapitalizmi hakkında sürmekte olan tartışmaların, en belirgin ve sivri yönlerinden biri, hiç kuşkusuz "finansallaşma"dır. Devasa boyutlara erişen ve araçları oldukça çeşitlenen finansallaşma, aynı zamanda, kısmen kar oranlarında düşüştüğü bağımsız ve giderek güçlenen bir eğilim olarak, sermayenin daha rantçı bir konuma çekilmesinin, rant ile kar, üretken sermaye ile faiz getiren sermaye arasındaki sınırları muğlaklaştırmasının, el koymalara ve mülksüzleştirerek tekel yaratmaya yönelmesinin, spekülasyonlarıyla üretimin, işbölümünün, yatırımların ve değerlenmenin gelecekteki hatlarını belirlemeye koyulmasının, kredinin ve sermaye fonlarının bu eğilimi güçlendiren bir biçimde işlev görmesinin bir yansımasıdır. Özelleştirmeleri, sermayenin yerel yönetimlere, kentsel dönüşümlere ve kentsel mekân üretimine günbegün kuvvetlenen ilgisini, tohum bankacılığını, genel olarak fıkri mülkiyeti, eve iş vermeyi, fason üretimi, taşeronlaştırmayı, vb. bu ranta kaçış eğiliminin emek sürecinin örgütlenişini de baskı altına alan türlü tezahürleri olarak görebiliriz.

Bu gerekçe ile;

1. Kamu sektöründe çalışan toplam taşeron işçi sayısı kaçtır?
2. Özel sektörde çalışan toplam taşeron işçi sayısı kaçtır?
3. Kamu ve Özel sektörde çalışan taşeron işçilerin işkollarına göre dağılımı nedir?
4. Kamuoyunda uzun süredir hazırlıkları yapıldığı bilinen 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda değişiklik yapılmasına dair kanun tasarının Kamu emekçilerinin iş güvencesinin kaldırılmasına yönelik düzenlemeleri nelerdir? Aynı kanun tasarısında esnek, performansa dayalı ve güvencesiz çalışmayı kamuda hakim çalışma biçimi haline getirmeye dönük düzenlemeler nelerdir?